

Juni rit: begint nat en eindigt ook nat

Maandag voor de juni hitte vallen de mussen van het dak van de hitte in Nederland. Zoiets gaat nooit ongestraft voorbij in Nederland. Dus geeft de NS voor dinsdag een waarschuwing af voor extreme onweersbuien. De NS? Het weer is toch het domein van het KNMI? Natuurlijk gaan er buien komen maar om dan meteen 25% van de dienstregeling overboord te gooien omdat je bang bent dat de boel in het honderd loopt. Daar zet ik mijn vraagtekens bij. In de luchtvaart doen we dat voor onweer nooit omdat het te lokaal is en daarom een geringe kans dat het de doorstroom op Schiphol zal verstoren. Ze hebben nog wel wat te leren daar in Utrecht.

We rekenen op 13 deelnemers. Om hen moverende redenen zeggen er 3 af, eigenlijk 4 want Hein zou zijn zoon mee nemen. Maar Jeffrey heeft zich last minute aangemeld dus dat is weer +1.

Ik zie het weer aan en de lucht ten westen van mij is inktzwart. De temperatuur is goed in de 20 graden. Mijn richting voor de aanloop is naar het NW. We wagen het erop want ik hoef niet ver. Het blijft droog maar ik hoor wel angst-

wekkend onweer en zie enorme flitsen. En dan vlak voor Zevenbergse Hoek barst de bui los. Vlak voor mij rijden dan Gerard Kranendonk en Jan Overbeeke. De laatste is de gids voor vandaag. Zij hebben een regenpak aan want het blijkt dat zij vanaf Tholen voor de bui uitgereden zijn. En dus nat zijn. We parkeren de motoren en het is alweer droog. Ik ben amper nat.

Er komt een GS met duo passagier aangereden. Ik graaf in mijn geheugen wie dat ook alweer zou kunnen zijn. O ja, Wim Oranje met Rubina achterop! She's back. We weten niet meer hoe lang het geleden is dat zij erbij was. Ze reed vroeger nog wel eens met mij mee. Maar ik woon alweer 9 jaar hier in Breda. Dan is Kudelstaart niet echt onderweg naar de meeste ritten. Maar Wim woon niet ver bij haar vandaan en het contact is gelegd.

Nog een GS, natuurlijk want Jeffrey heeft tegenwoordig ook zo'n ding. En gelijk komen de verhalen weer.

Telefoon voor Jan. Luuk wil weten hoe lang de bui duurt want hij staat onder een viaduct bij Rotterdam. Wij zeggen een kwartiertje. Dan liegen we maar een klein beetje. Inmiddels zijn ook Jaap Bruin en Paul Laroy gearriveerd. En Otto Knoppel op een speed triple. En een echte helm. De man heeft vele veranderingen in zijn leven ondergaan en is geheel in nieuwe stijl aanwezig. Hij is enthousiast en kan nu echt meerijden. Geen gepruttel van een twin uit Milwaukee meer. Koffie, met appelgebak. Staat klaar. Lekker. Telefoon in het hotel de gouden Leeuw voor de heer Overbeeke. Blijkt dat Anne en Ron bij Geertruidenberg erg genoeg hadden van de regen en linksaf zijn geslagen naar 's Hertogenbosch. Dat is de verkeerde kant op want daar gaat de bui naartoe. Blijkt dat zij het opgeven vanwege de regen. En bij ons is het droog.

Zo blijft er wel erg veel appeltaart over. Want die staat klaar. Jan en ik eten voorzichtig samen nog zo'n punt op. Een hele kunnen we niet maken. We moedigen ook de anderen aan om nog een stuk te nemen. Gebeurt niet.

Nat begin in Zevenbergse Hoek

Luuk komt in een fluoriserend regenpak aan. Maar met een dikke glimlach. Niet kapot te krijgen deze echte motorrijder.

Als ook Luuk koffie en taart opheeft gaan we maar eens rijden. Het is tenslotte droog. Er hangen nog wel een paar donkere wolken. Dat kan een paar oorzaken hebben. We zitten hier onder de rook van Moerdijk. Shell heeft een probleempje en is stevig aan het affakkelen. Maar achter die bomenrij daar ligt Chemiepak en daar weten we ook genoeg van. Blijkt die ochtend de voltallige directie opgepakt te zijn! Maar het kan ook gewoon regen zijn.

Het laatste blijkt als we door Zevenbergen rijden daar krijgen we gedurende drie minuten de volle laag op ons kop. Dikke druppels water en een klap onweer. Onverschrokken gaan we door. Vruchtbare grond hier. Aan weerszijden zie ik grote graanvelden, maïsvelden en akkers met aardappelen. En de uien kun je ruiken. Zal er ook wel prei groeien. Die vruchtbare grond ligt ook als modder op de weg. En daar kom ik later achter als ik de motor weer toonbaar probeer te ma-

Een gescheurde beugel; en dat op een GS?

ken. Wat een vette rommel is dat. En dit is nog maar Brabantse klei. Wil niet weten hoe vet die Zeeuwse klei is.

De dijken zijn hier hoog. Moet ook wel want het is aangetoond wat er gebeurt als ze te laag of zwak zijn. Maar ze ontnemen ons het zicht op het water. Daarom zorgt Jan ervoor dat we op St. Philipsland een mooi uitzicht krijgen op de dijk. En de dam. Je ruikt dat dit zout water is. Ook goed te zien de mosselkwekerijen. Als je weet waar je naar moet kijken. Overigens zijn de mossels nog te klein heb ik gelezen. Nog even wachten op de nieuwe oogst.

Jeffrey hoort een rammeltje aan de GS. Dat moet gevonden worden.

Voor mij hoort dat bij Jeffrey, tijdens de rook en plaspauze aan de motor sleutelen. Het blijkt een gescheurd beugeltje van de kuip te zijn. Lichtmetaal en echt helemaal door. Kan geen kwaad maar als expert moet ik toch concluderen dat het onderdeel waarschijnlijk onder spanning is gemonteerd. Niet gewend van die grondige lui uit Beieren.

Op naar Tholen, beetje rondrijden daar en dan lekker eten. De regen is al lang weg maar al dat water wil weer verdampen en dat maakt het benauwd. Tijd om op een terras te gaan zitten, veel vloeistof tot ons te nemen en iets te eten. Moet je met zulk warm weer wel een uitsmijter eten? Natuurlijk want er zit altijd een verfrissende salade bij.

Het restaurant heeft extra krachten ingehuurd om ons te bedienen. Een bekende jongedame van Jan mag ons helpen. Zeer charmante dame die niet bang is voor een paar motorrijders. Vlotte bediening en erg lekker eten. U kunt aan de foto's zien dat het een gezellige

Lunch naast de motoren in het mooie Tholen

lunch was. Ik ben weer helemaal bij met de verhalen over de back office perikelen van de units (Rubina) en de omscholingsperikelen van Jeffrey. We hebben ook de wereld even recht gezet. Daar was dringend behoefte toe.

Jaap heeft een afspraak en moet weg. Volgens mij gaat hij snel naar zijn dochter toe want hij is zeer recent Opa geworden van een kleinzoon. Zo loopt niet alleen het aantal pensionado's op maar ook de Opa's. Ik voel me nog erg jong. Mijn pensioen is wederom uitgesteld en mijn dochters zijn nog niet huwbaar.

Het moment om weer het pak aan te trekken en de helm op te plakken nadert. Eigenlijk is het gewoon te warm om weer te gaan rijden. Toch maar weer opgestapt om de rest van west Brabant te doorkruisen. Als je maar vaart hebt dan koelt het nog wat af.

Volgens mij zijn we in de buurt van de Wouwse plantage nog een keer gestopt en hebben snel weer de jassen afgelegd en de helmen aan de kant gedaan. Even in de schaduw en in het matige windje afkoelen. Toen bleek dat Rubina echt te lang niet meer geweest is. Ze weet zich namen en gezichten in combinatie niet meer te herinneren. Daar moeten we snel iets voor inrichten. Ik weet dat Luuk bereid is om haar af en toe mee te nemen. Wim weten we al. Wie biedt zich nog meer aan? Schijnt dat we ook nog moeten regelen dat ze vrij kan krijgen want haar unieke capaciteiten zouden node gemist kunnen worden. Neem van mij aan, je merkt er niets van dat ze achterop zit. Ik heb in het verleden moeten voelen aan haar knie of ze er nog zat. Sindsdien is ze misschien een onsje aangekomen.

Wij slepen ons op de laatste krachten en vochtreserves door het Brabantse land. De klei is in grote klodders op onze motoren opgedroogd. Even voor de afhakers, we hebben geen druppel regen gezien na de natte start.

Dat we nu weer nat zijn komt van de binnenkant van het pak.

En dan eindelijk is daar Bos-schenhoofd en vliegveld Seppe. Het beloofde eindpunt. En daar weet men zeer snel Sneeuwwitjes op tafel te zetten voor de liefhebbers. Lekker in de schaduw op het terras. Erg gezellig weer. Wel veel vliegtuigen. Of toch niet, het is hetzelfde vliegtuig dat aan het les-sen is. Als hij stil staat komt de havenmeester. We dachten dat hij een overtreding had begaan. Maar het bleek om een heuse bird strike te gaan die onderzocht werd. Geen schade.

Ik ga ervan door. Voor mij is het dicht bij huis en ik kan op tijd thuis zijn voor het avondeten. En een koude douche.

Een groot deel van de volgende dag ben ik bezig geweest om de moto weer schoon te krijgen. Ten dele gelukt. Nog maar een keer goed boenen.

Vliegveld Seppe, met een perfect terras

